

OBSAH

Nepřijde	7
Když naléhavě splín se hlásí	9
Karafa - - -	10
Stará kresba - - -	11
Prozaik svou prózu dlouho píše	13
Noční stráž - - -	14
Ó ty rozbouřené vášně	16
Bartolomějská noc - - -	17
Zabrzdil limuzínu. Zkonejši	19
V krásně bezstarostném dni	20
A polibek byl hluboký	21
S černavým prosincovým ránem	22
Zalhal jsem, zradil, bojím se	23
To, co prostě duši zvem	24
Ach, jaké rozdíly	25
Z mých známých ani jediná	27
Klanění tří králů - - -	28
Zjevil se v leningradském bytě - - -	30
Žít v jiném městě mám	31
Vysnívám si temný středověk	32
Třetí zpěv hrany - - -	33
V stromech je hrůza temnoty	34
Jdu pustou nocí, dýchaje	35
Od rána ostřím dalekohled	36
Toulka - - -	38
Balada - - -	40
Ubruse, jsi slast i lék	42
Jaro - - -	43
Cizí život živ až do kraje	44
Dva stíny - - -	45
Na zemi jsou dvě tmy	47
Proč mě van Gogh tak povětrný	48

Malíř nám zvěční dívenku	49
Zní příboj, pohyb kamenů je	50
V latince, v ladné aleji	52
Znaky - - -	54
Pakliže pro mne peklo jest	56
Cesta života - - -	57
Člověk si zvykne prostě	58
Popření poémy - - -	59
Přimknout se v těžkém zoufalství	63
Na noční oblaka za oknem upírám zrak	64
Náklonnost věcí v světě tom	65
Je to dar nebo štěstí snad - - -	66
Noční přehlídka - - -	68
Slávo, stejně už jsi přešla za lijáky	70
Čemu to člověk podlehne	71
Ne, pozdrav ne, jen z mlžné báje	72
Popadni mě, z těch pokojů vleč ven	73
Bílé noci - - -	74
Ta hudbička, ten její hlas	75
Holubi vzlétli jak girlanda černých not	76
Prošel jsem jak ten krétský Labyrint	78
Pavučina v průvanu se mění	80
Dunaj - - -	82
Nad řekou naběhlou jsem bloumal do dále	83
Dobu sám si nevybíráš	85
Být klasikem — to znamená stát povýšen	87
Návštěva - - -	88
O smrti - - -	95
Já přemítal, proč v obereutových básních	97
Ze strany lásky té	99
Ne o lásce — o velkém šelestění	100
Mlhavý opar a zář aureoly	101

Listoví noci přerývaně dýchá . . . - - -	102
V grafikách starých petěrburgských mistrů - - -	103
Taurický sad - - -	105
I v příštím životě zas doma chci být v Rusku . . . - - -	106
S pořádkem láska nemá žádné spoje - - -	107
Vůz i dnes tam je, kde byl námi objevený . . . - - -	108
Kytice planých růží šípkových . . . - - -	109
Ach, kolik úskoků! Déšť utřel slzičku . . . - - -	111
Ať žiju kdekoli, pode mnou v každém bytě . . . - - -	112
Kameny kluci házejí filozofovi do sadu . . . - - -	114
„Ve stvolu rákosiny hudba zní“ . . . - - -	115
V tomto světě s kamenitým čelem . . . - - -	116
Poezie, toť krásné zjevení . . . - - -	117
Celý svět, celý tento svět, ten celý . . . - - -	118
A když na čistém prostěradle spíš . . . - - -	119
Cítím, že život pominul . . . - - -	120

Kušnerova druhá skutečnost (doslov) - - - 123